

Zupan Miller ne bo zavlekel vprašanje plina. Obrav- nava se vrši 15. maja

Cleveland. — Zupanu Millerju nasprotno časopisje je te dni prineslo v javnost, da mestna vlada zavlačuje plinovo vprašanje v Clevelandu in da ne bo pripravljena 15. maja, ko se vrši zaslišanje pred državno komisijo za javne utilitete. Tem govoricam je naredil konec zupan Miller včeraj, ko je izjavil, da so vsi prizadeti mestni uradi neprestano na delu, da bodo popolnoma pripravljene, ko pride dan zaslišanja. Z Millerjem se pač ne more v nobenem slučaju šaliti. Kot znano, je mestna zbornica lansko leto odredila, da se morajo cene naravnemu plinu znižati za 10 centov, in sicer takoj. Plinova družba pa se ni hotela podati in je apelirala na državno komisijo za javne utilitete. Toda ko je to storila, je morala plinova družba založiti več milijonov dolarjev za slučaj, če zgubi pritožbo, da povrne vsem odjemalcem plina deset procentov svote, katero so ljudje plačevali za plin, odkar je mestna zbornica odredila nove cene. Plinova družba se izgovarja, da če zniža cene plinu, da se njen kapital ne bo obrestoval, torej se ji ne izplača poslovati, mesto pa trdi, da bo plinova družba, tudi če zniža cene plinu za 10 procentov, še vedno dobivala več kot 6 procentov obresti od svojega kapitala. Za to se gre pri zaslišanju 15. maja, in mestni inženirji bodo pripravljeno odločno nastopiti.

Nihče ne strada

Washington, 18. marca. Senator Bingham iz države Connecticut, nasprotnik predloga, da bi se delila zvezna podpora, je danes kazal v senatu brzojavne 40 governorjev, ki izjavljajo vsi, razven enega, da ne vedo nobenega slučaja stradanja v njih državah! Edino governor Pinchot iz Pennsylvanije je to zanikal in brzojavil, da ljudje hudo trpijo. Zlasti hud brzojav je poslal governor države Maryland, Ritchie, ki ni samo zanikal, da nihče ne strada v njegovi državi, pač pa je izrazil celo nevoljo, da se tako vprašanje sploh stavi governorjem. Kongres je nameraval dovoliti \$132,000,000 za napravo cest, da dobijo brezposelni delo, toda ker governorji trdijo, da brezposelnih ne trpijo, ne bo najbrž nič s predlogom.

Mestne ambulance

Direktor javne varnosti Fr. J. Merrick je pronašel, da vzame 14 policistov in 14 ognjegascov, da vozijo mestne ambulance. Ti dobivajo nekako \$60,000 plače na leto. Merrick je sedaj to odpravil. Policisti gredo na svoje redno delo, ambulance bodo pa vozili civilisti in, mladi zdravniki, mesto si bo pa prihranilo s tem \$18,000 na leto, imelo bo več policistov v službi in nič novih izdatkov.

Miller jo je staknil

Ko je zupan Miller včeraj nadziral mestno elektrarno, so delavci pravkar čistili ogromno turbino. Čistijo jo s tem, da obrnejo proti turbini zrak z 260 funti pritiska. Ta pritisk je odnesel prah, smeti in enako naravnost Millerju v obraz, poleg tega pa tudi direktorju Brueggemannu, ki je stal zraven. Tako je dobil zupan Miller svoj krst v mestnih napravah.

* Angliške oblasti v Indiji so obsodile ženo Gandhija na 6 mesecev ječe.

Združena organizacijska kampanja za brezposelne šteje mnogo uspehov

New York, 18. marca. V petem tednu silnega prizadevanja, da se dobi delo ameriškim brezposelnim, se je združenim organizacijam American Federation of Labor, American Legion in American Advertisers, posrečilo dobiti delo za 237,365 brezposelnih. Tako se naznanja danes v glavnem stanu. Danes je 35,000 članov omenjenih organizacij na delu, da išče delo za brezposelne. Tekom včerajšnjega dneva je dobilo delo 8,045 brezposelnih. Poročila so na razpolago iz 140 mest in 41 držav. Največ dela se je dobilo včeraj v državi Louisiana, kjer je bilo zaposlenih 1,710 delavcev, prihodnja na vrsti je država Missouri z 1,380 deli. V državi New York je včeraj dobilo 548 delavcev delo. Tekom petih tednov je radi agitacije omenjenih organizacij dobilo največ dela brezposelnih v New Yorku, in sicer 23,850, Minnesota je na drugem mestu z 23,352 brezposelnimi, Pennsylvanija na tretjem z 17,696 brezposelnimi. Vsega skupaj se je do danes odzvalo 1,407 mest, ki imajo nad 1,000 prebivalcev. Organizacije gredo do skrajnosti, in je 35,000 neprestano na delu, da uresniči svoje geslo, da dobi tekom treh mesecev en milijon brezposelnih ameriških delavcev delo.

220 ton dinamita eksplo- diralo v Michiganu

Manistique, Mich., 18. marca. V nekem kamnolomu v bližini tega mesta so včeraj razstrelili največje zalogo dinamita, kar pomeni 441,000 funtov dinamita so spravili v kamnolom in povzročili razstrelbo, ki je pognala kamenje 500 čevljev visoko v zrak, toda v bližini 300 čevljev stoječim reporterjem se ni nič zgodilo, kot da so čutili rahel sunk. Z razstrelbo so hoteli dobiti 1,250,000 ton apnenca, kar zadostuje družbi za eno leto.

Brezposelni v Parizu v boju s policijo

Paris, 18. marca. Kakih 1,200 brezposelnih je začelo v predmestju Vitry razsajati. Nastal je hud spopad s policijo, tekom katerega je bilo več oseb ranjenih in med njimi tudi dva policista.

Tri tedne poročen

18 letni Lee Gilbert, 10909 Superior Ave., je prišel na sodnijo včeraj in prosil, da ga razporečijo od 19 letne žene, s katero se je pred tremi tedni poročil, ko sta pobegnila z doma. Sedaj je pa svojega zakona že sit, poleg tega pa tudi starši obeh protestirajo.

Radio program

V nedeljo, 20. marca, igra na Hrvatskem radio programu "Happy Hearts" orkester iz Clevelanda. Hrvatski radio program se oddaja vsako nedeljo od 4. do 5. ure popoldne potom WJAY radio postaje. Hrvatski radio klub ima tudi za nadaljnje nedelje prav lepe programe, o katerih bomo še poročali.

V bolniški postelji

V bolniški postelji se nahaja Matija Mihelič, R.F.D. No. 2, Box 286, Barberton, O. V Clevelandu ima veliko sorodnikov. Kdor ne ve za pot tja, naj se zgleda pri sestri, oziroma pri Joseph Somrak, 1026 E. 61st St.

Zibeljka Lindbergha Jr. je še vedno prazna

Smith je prvi med demo- kratskimi kandidati po številu oddanih glasov

Cleveland. — Ko se nagiba poskusno štetje glede glasov oddanih za razne kandidate, k svojemu koncu, je jasno, da je Smith še vedno priljubljen pri demokratih, kajti šesto izvestje o oddanih glasovih, katere zbira Central Press Association, daje Smithu veliko prednost pred drugimi demokratskimi kandidati. Dočim je bil tekom prvih tednov Roosevelt na površju, pa je zadnje dneve prišlo toliko glasovnic za Smitha, da se nahaja Smith danes v prvi vrsti. Za Smitha je bilo oddanih do včeraj 156,203 glasov, za Roosevelta pa 148,648. Ves čas tekom poskusnega glasovanja sta se borila Smith in Roosevelt za prvo mesto. Ako so glasovi prihajali iz južnih držav, je bil Roosevelt naprej, če so pa šli glasove iz severnih držav, je napredoval Smith. Za Hooverja je bilo oddanih doslej 168,721 glasov. Za socialističnega kandidata Norman Thomasa so doslej našli 8,534 glasov.

Tudi republikanci proti prohibiciji?

Chicago, 18. marca. Patrick J. Hurley, vojni tajnik ameriške vlade, je danes izjavil, da bo republikanska predsedniška konvencija zavzela precej liberalno stališče glede prohibicije. Hurley je izjavil, da ni več daleč čas, ko bo prohibicija odpravljena, in je čas, da tudi republikanska stranka to prizna. Obenem je pa Hurley izjavil, da je siguran, da bo Hoover ponovno izvoljen!

Prireditve na Belo nedeljo

Priljubljeno društvo "Orel" priredi na Belo nedeljo v Knau-sovi dvorani lepo igro "Tri sestre." Po igri je ples in domača zabava.

Lindbergh upa, da mu gan- geži pripeljejo otroka v kratkem živega nazaj

Hopewell, N. J., 18. marca. Danes so nepričakovano pripeljali Henry Johnsona, ljubimca strežnice otroka Lindbergha, Betty Gow, iz zaporov v Jersey City v to mesto. Policija je izjavila, da želi natančno preiskati izjave Johnsona, kar se najbolje lahko zgodi na licu mesta, kjer se je izvršil zločin. Načelnik policije je izjavil, da policija ni nikdar popolnoma prepričana, da je Lindbergh sam še vedno največ pričakuje od svojih zapornih agentov. V svoji sobi na svojem posvetu se Lindbergh neprestano posvetoje s svojim odvetnikom Breckenridge, s svojim detektivom Fogarty in z Morris Rosnerjem. K tem posvetovanjem policija nima dostopa. Sedemnajst dni je preteklo od zločina, ne da bi preiskava imela kaj uspeha.

Smrtna kosa

V četrtek je umrl mladenič Edward Meglen, star šele 19 let. Mladenec je bil rojen v Clevelandu in je bil član društva Progressives, 641 S. N. P. J. Pred tremi leti mu je umrl brat Joseph. Tukaj zapušča mater Amelijo rojeno Zdovec, brata Jamesa in Albert ter sestro Heleno. Pogreb se bo vršil v ponedeljek iz hiše žalosti na 1562 E. 173rd St., ki se nahaja blizu St. Clair Ave., v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. potem pa na pokopališče. Pogrebni sprevod vodi August F. Svetek. Hudo prizadeti družini naše globoko sočutje, ranjaku pa naj bo ohranjen blag spomin!

* Na svetu je 40 raznih vrst banan.

Temelji nove mandžurske vlade se majajo. Vojaški voditelji nasprotujejo

Tokio, 18. marca. Japonska poročila naznanjajo, da se nahaja nova mandžurska vlada, ki je bila ustvarjena pod japonsko kontrolo, v največjih težavah, ker so voditelji v največjem medsebojnem nasprotstvu. Največje težave povzroča general Ma Can San. Iz tega izvira, da povzročajo militaristi v južnih provincah novi vladi vedno večje težave. V mestih Taiheji in Mandčuli je že prišlo do upora, ko so se vojaške čete branile biti navzoče pri proslavi ustanovitve nove države. Ti nemiri so povzročili, da je general Ma odpovedal svojo udeležbo pri inavguraciji novega vladarja Pu Yi in je v naglici odpotoval v Cichar. Povzročajo japonski general v Mandžuriji je šigeru Honjo, ki je včeraj dospel v Cichar. Kitajski poveljnik v Mandžuriji zahteva, da odloži general Ma svoj urad kot vojni minister. Le močna japonska posadka v Mandžuriji je doslej preprečila večje izgrede.

Moški se v času depresije ne pustijo vleči

New Eagle, Penna., 18. marca. Miss Mary Clowes, 21 let stara lepa natakara, ki je lanskega oktobra naznanila v javnosti, da poroči onega moškega, ki ji da \$10,000, je še vedno samica. Dobila je sicer stotine ponudb, toda nobenega pravega ženina. Mnogo čerkov za svoto \$10,000, ki so ji bili doposlani, je banka vrnila s pripombo, da to tični nima nobenega denarja na banki.

Pozdrav iz Montane

Rev. Albin Gnidovec iz Rock Springsa, Wyoming, pošilja pozdrave iz obiska, ki ga je naredil v Anaconda, Montana.

Kongres namerava prepre- čiti naseljevanje komuni- stom in jih deportirati

Washington, 18. marca. Te dni je stavil kongresman Fish predlog v zbornici poslancev, ki ima dvojni namen, namreč, da se prepreči naseljevanje komunistom v Zedinjenih državah, in da se deportira komuniste, ko slednji agitirajo za porušitev obstoječe vlade. Tozadevni predlog je bil izročen naselniškemu odseku kongresa. Kot je sedaj že zaprta pot anarhistom v Ameriko, nako nameravajo narediti s komunisti. Včeraj je pa dospel v Washington mnogo delegatov, ki so komuniste skušali zagovarjati. Zastopnik American Civil Liberties Union, je povedal, da pomeni izključitev komunistov kršenje svobode govora in tiska. Nadalje je izjavil, da je težko najti razliko med komunistom in med socialistom. Ako bi bil omenjeni predlog sprejet, tedaj bi imel delavski tajnik vlade pravico izbirati med njimi in bi samostalno odločal, kar je nasprotno ameriški duhu. Glavni zagovornik komunistov pred kongresnim odborom je bil William Dunne, član centralnega odbora komunistične stranke. Vprašali so ga, če ga ne ovira njegova pripadnost tretji internacionali v Moskvi pri lojalnosti napram ameriški vladi. Odgovoril je, da se on vedno nahaja na strani delavcev. Govornik je zanikal, da bi komunisti nameravali z nasiljem in grozo odstraniti sedanjo vlado. Njegova stranka je proti vratonimnim poskusom priti do moči. "Vi hočete torej čakati, da boste po številu dovolj močni?" "Revolucionarno gibanje se ne izvrši v kosih, ampak naenkrat," je odgovoril zagovornik komunistov.

Trotzky bi skoro utonil v morju

Istanbul, Turčija, 18. marca. Turški ribiči pripovedujejo, da bi Leon Trotzky, izgnani komunist, skoro utonil na Dog Islandu, ko se je njegov motorni čoln prevrnil v hudi nevihti v Marmarsko morju. Trotzky se je nahajal z dvema tovarišema na ribjem lovu v Marmarsko morju, ko je naglo potegnil vihar iz juga in je vrglo čoln Trotzkyja ob Dog Island, kjer se je razbil. Trotzky si je rešil življenje in so ga zjutraj dobili ribiči, ki so ga pripeljali na varno.

Znanstveniki producira- jo umeten potres

Cambridge, Mass., 18. marca. Znanstveniki na Harvard univerzi bodo v kratkem začeli s produciranjem umetnih potresov v zemlji. Poskusi bodo trajali pet let in bodo veljali \$100,000.

Ne bo šole

V četrtek, 24. marca, se ne bo vršil pouk v državljanski šoli, kot običajno, radi pomladanskih počitnic. Prihodnji pouk se vrši v četrtek, 31. marca.

Bazar pri sv. Pavlu

V dnevih od 14. do vključnega 17. aprila se vrši cerkveni bazar hrvatske župnije sv. Pavla, in sicer v cerkveni dvorani.

Mrs. Pečjak zbolela

Mrs. Mary Pečjak, 784 London Rd., je nevarno zbolela. Nahaja se na domu. Prijateljece so prošene za obisk.

Nasvet okrajnega blagaj- nika, da posojilnice izro- čijo denar za davke

Te dni je imel okrajni blagajnik v Clevelandu, Collister, pol-svetovanje z več voditelji posojilnic in stavbinskih družb, tekom katerega se je razmotrivalo, ali ne bi kazalo, da posojilnice, ki so ustavile skoro popolnoma izplačila svojim vlagateljem, slednjim toliko plačajo, da bodo lahko odračunali vlagateljem davke. Računa se, da leži v posojilnicah en milijon dolarjev denar, ki bi se lahko dobil, da bi se posojilnice hotele plačati te svote. Država kot mesto silno potrebuje denar. Posojilnice pričakujejo, da bodo dobile kaj denarja od vladne korporacije, in sicer iz fonda, v katerega je kongres glasoval \$2,000,000,000. Ako dobijo posojilnice denar, bi lahko plačale vlagateljem, ki ne morejo plačati davkov. Nadalje se je tudi razmotrivalo, če bi veljalo za stalno upeljati načrt, da se plačuje davke na — odplačila. Blagajnik Collister je sedaj sprejema, kolikor mu kdo prinese. Pravi, da je bolje dobiti en dolar za davke, kot pa nič. Avtomobil, radio, pohištvo, sploh vse se dobiva danes na odplačila, zakaj se pa še davki ne bi polagoma odplačevali v teh časih? Davkoplačevalci so precej zadovoljni s tem.

Umrli na vislicah

Moundsville, West Virginia, 18. marca. Danes zvečer ob 9. uri so tu obesili Harry F. Powersa, znanega morileca žensk. Powers je izvajal bogate vdove k sebi, pod pretvezo, da jih poroči, nakar jih je umoril. Predno je šel na vislice je spisal priznanje, ki obsega 50,000 besed. Prvotno je trdil, da je nedolžen, toda pred smrtjo se je podal. Njegov spis bodo prodali onemu, ki največ ponudi zanj, in denar dobil dr. Haynes, ki je prispeval za Powersa denar, da so ga odvetniki branili na sodniji. Powers je bil miren pred smrtjo. Točno ob 9. uri zvečer so potegnili zanjko okoli vratu in 11 minut pozneje je bil proglašen mrtvim.

Eddie Simms zmagal

Hud nastop je imel naš mojster rokoborbe, Eddie Simms, ko se je sinoči boril z močnim Frankie Wine. Padale so težke pesti na obeh straneh, toda odločitev je končno padla ugodno v prid Eddie Simmsu. Tisoče ljudi je zrla rokoborbo.

Mrs. Ziehml umrla

Včeraj je umrla Mrs. Fredericka Ziehml, 73 letna soproga Fred Ziehmla, znanega pogreb-nika v mestu.

Deške obleke poceni

Opozarjamo na oglas Frank Belaja, ki ima za praznike zlasti jako znižane cene na deških oblekah.

Listnica uredništva

Dekla smrt.—Rojak, ki je napisal ta članek se je pozabil podpisati. Dopisi, za katere ne vemo, kdo nam jih pošilja, romajo v koš.

Grozde v Clevelandu

Prvo letošnje grozde je do-spelo v Cleveland iz Argentine. Zabor, v katerem se nahaja 20 funtov grozja, se je prodajal po \$3.50.

* Iskrene čestitke Jožetu in Pepecu k današnjemu imendan-u.

* Baseball igralec Babe Ruth, bo dobil letos \$75,000 plače.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 66, Sat., March 19th, 1932

Japonci in Kitajci

Med dežele in narode, o katerih se še danes jako malo ve, spadajo prav gotovo Kitajci in Japonci. Pa še to, kar se trdi o Japoncih in Kitajcih je večinoma napačno. Vzemimo n. pr. kar naše Amerikance. 99 odstotkov njih ne ve ničesar od Kitajcev kot menda to, da imajo perlinice in da perejo perilo in opravljajo druga manj vredna dela. Kitajce se smatra za nekako nizkotte ljudi, ki niso za družega kot da drugim služijo.

O Japoncih je mnenje nekoliko drugačno in deloma boljše. To prihaja mogoče od tod, ker se ceni vrednost naroda po raznih vojnih uspehih ali neuspehih. Tako na primer so Japonci prišli do veliko večje veljave radi svoje zmage, ki so jo dobili nad Rusi. Ako bi bili Japonci tedaj tepeni od Rusov, bi jih ves svet zaničeval.

Ker danes vse časopisje piše o Kitajcih in Japoncih in njih bojih, je pač vredno, da se nekoliko podrobneje seznamimo z njimi. Malokteremu je znano, da je kitajsko cesarstvo pošiljalo svoje dni velike ladje po vsem svetu, do indijskih, polinezijskih in menda tudi do ameriških obal. Pozneje se je Kitajski zaprla sama za sebe, in ker ima vsega dovolj doma, ji ni bila potrebna trgovina z drugimi narodi.

Karakterističen je odgovor kitajskega cesarja, ki ga je nekoč dal angleškemu poslaniku, ki je prišel na dvor "nebeskega sina," da govori z njim glede trgovskih odnosov. Cesar je poslaniku Anglije odgovoril, da ima Kitajski v izobilici vsega, kar potrebuje, toda njemu, cesarju, je jasno, da Angleška ne more biti brez kitajske svile, kitajskega čaja, kitajskega porcelana, in raditega je pripravljen dovoliti Angliji, da trguje s Kitajsko. In enako stališče zavzemajo Kitajci še danes. Oni se čutijo mnogo bolj visoke od vsakega Evropejca, katerega enostavno prezirajo.

In v resnici je bila Kitajski mnogo mnogo sto let pred Evropo, zlasti pa pred Ameriko na višku tehnične izobrazbe. Kitajski je na tej kulturni stopnji potem ostala, najbrž iz vzroka, ker se je smatrala dosti kulturnim. Vsporedno z Japoncem, Kitajec niti duševno, niti telesno ne zaostaja za nobenim narodom, pač pa ima zmožnosti, da se lahko zelo visoko povzpne, kar se lahko trdi o povprečnem Kitajcu. Japonci so mnogo stoletij nazaj prevzeli kitajsko kulturo, dočim se danes nagibljejo bolj k evropski kulturi in civilizaciji.

Ko so Amerikanci s topovi prisilili Japonce, da so odprli svoja pristanišča njih trgovini, tedaj so Japonci takoj spoznali, da morejo svojo neodvisnost in samostojnost ohraniti le tedaj, ako prevzamejo od belokožcev njih močno orožje in njih tehniko. Tako se je Japonska v kratkem povzpevala.

In ravno to je vzrok, da so Japonci kmalu potem porazili Kitajce, da so premagali Ruse, pri čemur moramo seveda vzeti v poštev, da naprotnik v obeh navedenih slučajih ni mogel razviti svoje polne moči, in da se je v obeh slučajih morala vojna prekiniti iz notranje-političnih razlogov.

Japonci so od nekdaj imeli v mislih, kako bi Evropo zbijali z njenim lastnim orožjem, dočim bi ostali temelji japonske kulture. Kdor pozna japonsko psiho, njih ogromno duševno moč, spoznanje samega sebe, tedaj se mu ne zdi to nič čudnega. Toda ravno na Japonskem se je izkazalo, da se stroj kot meč ne pusti nekažnovano izkoriščati. Z evropsko obleko, stroji, z evropsko-ameriškim sistemom dela je šla Japonska k ideji, da ustanovi ogromno cesarstvo za sebe. Velik del Japonske je pri delu Evropejec, toda doma v svoji hiši ostane Japonec. Zadnje čase se je tudi to spreminilo, japonske žene so se uprle, in Japonci so začeli spoznavati, da se ne morejo več vrniti s stare kulturne oblike. Zato se danes japonski narod popolnoma preobrazuje. Verjetno je, da gre danes Japonska ponovno nad Kitajsko in zopet sili, da prevzame kitajsko kulturo in civilizacijo.

To je lahko umljivo, ker vse težišče razvoja Daljnega Vzhoda leži v Kitajski. Na vsak način moramo danes računati z Japonsko, ki je moderna velesila, z močno vojsko in mornarico, z moderno industrijo, ki skoro tekmuje z Anglijo, z Zedinjenimi državami, kot gospodar in poveljnik na Kitajskem, odkoder bo Japonska izrinila Evropejce, in razvila se bo nova forma kitajskega življenja in države.

Kitajci so mirni, vztrajni ljudje. Ne kolnejo, kadar jih tarejo neprimlik. V najhujši zimi ali pod tropično žgočim solncem opravljajo najtežja dela, poleg tega so razumni, se radi učijo in so jako iznajdljivi. V zvezi z Japonci, in do tega bo prišlo, znajo prinesiti belemu rodu največjo nevarnost za obstoj.

D O P I S I

Šmihel pri Žužemberku, Jugoslavija.—Uredništvu Ameriške Domovine, v Clevelandu.

Podpisano društvo prosi, da te vrstice priobčite v Vašem listu. Vsem cenjenim darovalcem za "gasilni dom" v Šmihelu pri Žužemberku. Naše gasilno društvo je prejelo od svojih zvestih bratov in sester, ki jim se bje sree

PROSLAVA V LORAINU

V slovenskem klubu zbrani državljani, sešli smo 13. marca v našem Domu, v lepo okinčani dvorani, ter praznik dvesto letni Washingtona prav imenitno proslavili.

V zabavi smo domači se skupno veselili. Dvorana bila vsa je v slavloloških, v zastavah, krasno tudi po obokih. A tam v sredi očeta Washingtona slika bliščala se nasproti je velika.

Imenitna bila tudi je večerja. Govorniki nato so nastopili, moža omenjenega so slavili, ki ljudski pravi bil vodnik. Govoril nam nekdanji mestni je sodnik, gospod župan so tudi govorili, Slovence nas so lepo pohvalili. Prav po domače pa g. Svete v besedah zbranih nam pove nekoliko iz prejšnje zgodovine, sedanje naše, nove domovine.

V presledkih godba svirala na lok, odmeval je klavirja mili zvok. Pa tudi pevci naši so razveselili nas, kot slavčkov milih se razlagal njih je glas.

Razšli smo se, s željo v srcih naših, da gotovo dočakamo še vsaj sto let, da se mogoče nam bo zopet skupaj zbrati in tristo letnico Washingtona — še lepše praznovati.

Josephine Eisenhardt.

poslali \$25.50.

Kakor nam sporočate, imate še eno nabiralno akcijo, ki jo vodi gg. Pograjc Jožef, Glavič Frank in ga. Marija Salomon. Pričakujemo najboljše uspeha in se nabiralec, kakor tudi darovalcem že vnaprej iskreno zahvaljujemo. Še posebno smo se spomnili g. Pograjca Jožefa, ki nas je pred kakim letom razveselil z veliko obljubo. Bojimo pa se, da je morda že pozabil lep slovenski pregovor, da obljuba dolg dela. Ko ga bo čital, se bo pa zopet spomnil na stare slovenske običaje. Da pa ne bo preveč v skrbeh, naj ve, da smo zadovoljni, če nam nakloni vsaj enoletne obresti svoje obljube, s katero se lahko "nobel" prevaža in še nam dela skomine.

Obračamo se tudi do vseh ostalih naših prijateljev in znancev onstran velike luže, da nam po svojih močeh pomorejo, da se rešimo morečih skrbi zadolžitve.

V minulem letu nas je zadela velika nesreča. Dne 6. avgusta 1931, nam je silen vihar podrl naš, s tolikimi žrtvami zgrajeni gasilni stolp, ki smo ga malo prej postavili na Liščevem griču. Kako smo se dan prej ponosno ozirali na grič, kjer je stal sam, mogočen, kot roka božja. A drugi dan — samo še kup razvalin. Žalost in skrb nas je navdala. Toda nismo obupali. Zgrabili smo za delo in v nekaj tednih je stal nov in močnejši stolp. Samo bolj ponižen je. Iz visokega griča, kjer je bil videti kot mo-

gočen svetilnik, smo ga postavili bolj v zatišje v Šmihel nasproti Lavriču. Sušilnemu stolpu smo prizidali še majhen gasilni dom iz kamenja, v katerem imamo shranjen svoj gasilni voz. Tudi nas je zopet mnogo stalo. Plačali smo vse — toda, z novim delom. Zato pričakujemo, da boste razumeli naše stiske in nam in svojemu rojstnemu kraju pomagali. In ko se bo ta ali oni vračal iz daljne tujine, gnan po ljubezni do domovine v domači kraj, bo že od daleč zagledal naš in svoj gasilni dom in s ponosom bo lahko rekel: "Tudi moji žulji so te zidali!"

Po novem letu smo imeli zopet občni zbor in nove volitve. Udeležba je bila velika in videti je, da se naši farani vedno bolj zanimajo za naše društvo. Tudi volitve so precej drugače izpadle kot zadnjice. Novi odbor pa ima težko nalogo. Gospodariti s prazno blagajno in z butaro 19,000 Din ni igračka. Toda mi zaupamo v požrtvovalnost članstva, pa tudi v naše brate in sestre, ki žive tam daleč za devetimi gorami in devetimi vodami, katerih sree in želje pa so ukovane tu v domači grudi, ki jih kliče nazaj v domači kraj.

Vsem našim prijateljem in znancem priskrbe pozdrave iz vašega lepega Šmihela. Želimo vam veselo velikonočne praznike! Na pomoč!

Lavrič Dominik, načelnik,
Lovro Korenčan, tajnik,
Alojz Zupanc, blagajnik.

Vesti iz domovine

—Mrlica v grobu okradel. Pred kakimi petimi leti je v zagrebški bolnišnici umrl kmet Josip Strugar, iz vasi Moravce v okraju Sv. Ivan Zelina, katerega je bil v prepripi smrtno nevarno ranil njegov lastni brat. Pred smrtjo je izrazil željo, da bi ga pokopali na domačem pokopališču in z njim dalo v grob njegovo srebrno uro, zlato verižico in prstan. Žalujoča vdova je ustregla zadnji moževi želji ter svojega umrlega moža dve leti bridko objokovala. Čez dve leti pa se je priselil v njeno hišo mladi ključavničar Dragotin Babersak iz Zagreba.

Lansko leto je vdova velela Babersaku, naj prekoplje možev grob in njegovo truplo da v novo krsto, ker je stara že gotovo segnila. Tako vsaj sedaj pripoveduje Babersak in pravi, da je z nekim sovaščanom res izkopal rajnika in njegovo truplo položil v novo krsto. Pri tem je videl pri z razpadlem mrliču srebrno uro, zlato verižico, zlat prstan in zlate plombe v zobeh. Ker je bil lep pomladni dan, se

Gabersak mrlica ni prav nič bal, ampak mu je pobral vso zlatino ter mu hotel izrjaviti tudi zlate plombe iz celjosti. Vendar se mu to ni posrečilo. Nato je zopet zasul grob, in stvar bi bila ostala skrita, ko bi ne bilo onega sovaščana Ivana Crgarja, ki je menda v vinskem razpoloženju to reč pripovedoval drugim in nazadnje tudi Strugarjevi vdovi. Vdova je Gabersaka ostro prijavila, ali je res njenemu možu iz groba ukradel uro in verižico. Možakar je to odločno zanimal, kajpada. Izvedela pa je za to žandarmerija, ki je vso stvar prijavila in danes se je Babersak zagovarjal pred zagrebškimi sodniki. Ukradenih stvari pa seveda niso več dobili nazaj.

Ko je namreč Babersak začel, da postaja zadeva javna, bil rad vse zopet popravil. Rad bi bil zopet izkopal grob in v krsto djal zlato verižico in zlat prstan, pa podnevi to ni bilo mogoče, ker bi ga videli ljudje, ponoči pa ga je bilo strah. Nekega dne pa je prišel iz Zagreba

nek agent, po imenu Nemec, kateremu je Gabersak zaupno razložil svoje težave. Ta agent mu je dal tale nasvet: Naj gre z njim v Zagreb, tam naj proda uro, prstan in verižico ter namesto zlatnine kupi le verižico iz ponarejenega zlata, ravno tako prstan. Gabersak je res prodal prstan urarju za 140 Din in kupil prstan in verižico iz takozvanega double-zlata za 60 dinarjev. Zlato verižico pa je izročil agentu, ki je obljubil, da jo bo spetal za drag denar ter potem denar njemu prinesel. O agentu in verižici kajpada poslej ni več duha ne sluha. Gabersak je čakal trenutka, ko bo toliko korajžen, da si bo upal ponoči na pokopališče in da bo vse položil v mrličevo krsto. Pa to se mu ni več posrečilo. Prezgodaj so ga prijeli orožniki in sedaj so ga sodniki obsodili na tri mesece zapora.

—Ogenj uničil kmetijo. Dne 27. februarja zvečer, okrog 11. se je vnel pri Francetu Petriču, posestniku v Zalesu št. 6, pri Blokah, podomače pri Špelinu. Kaj se ve, če ni bilo morda podtaknjeno? Domači so se prebudili, ko je sila ognja bila največja. Ogenj je divjal z neznanjsko močjo in je v kratkem času upepelil hišo, hlev, skedenj in kozolec. Rešili so sicer živino, pa kaj, ko je vse drugo zgorelo! Mrva in slama — vse je šlo! Iz hiše so rešili nekaj malega. Tudi je plat zvona oznanjal ogenj. Pa, ker se preslabo slisi, premnogo ljudi ni niti vedelo, da so imeli ogenj ponoči. Drugi, ki so se zbudili, so hoteli gasiti in posmagat — pa ni bilo s čem. Vas Zales namreč leži na južnem pobočju hriba, na katerem stoji cerkvice sv. Urha, stara božja pot. Pod cerkvico je Pajnova grščina, last turških grofov. Malo dalje spodaj leži vas Zales v ravni črti nekako med Sv. Trojico in sv. Urhom. Pod vasjo je mal studenec — sedaj tudi ves zamrznjen. Drugod je bila čudovita tiha noč, pri ognju je pa burja silno, razpihavalaplamine in jih metala semtertja tako, da je vsa Špelinova domaćija bila v ognju. Hvala Bogu, da je ogenj drugim hišam prizanesel. Špelin ima škode do 100 tisoč dinarjev, zavarovalnina pa znaša 30,000 dinarjev. Razume se, da vse sočustvuje s pogorelcem, to pa tembolj, ker je še mlad gospodar in so še otroci majhni. Porocen je komaj 7 let. Za kmetja je zares dandanes hudo: gospodarska kriza nas drži za vrat, da je čudo, in zdaj naj se privlači še takale nesreča — veste, pa je že zadosti hudine!

Glas iz Bele Ljubljane

Odkar imamo tu za dušnega pastirja Rev. Bombacha, se je v našem mestu precej izpremenilo. K nedeljski službi božji prihajajo rojaki zelo radi, kajti govor Rev. Bombacha so v resnici zelo zanimivi in poučni. Ko bi bili časi kolikaj boljši, bi si naša fara precej pomagala.

Podružnica št. 14 SZZ je uprizorila 6. marca igro "Namišljen bolnik." Igralci so svoje vloge izvrstno rešili. Tudi udeležba je precej dobra, kljub zelo mirnemu in viharnemu vremenu. Seveda, kadar ta podružnica kaj napravi, pa hajd na noge vsi! Moja malenkost je bila zaposlena v garderobi, pa se nič kaj ne povalim, ker večina gospodov in dam je imela suknje kar na sebi, ker je bilo občutno mrzlo. Zahvalim se še posebno Mr. Ogriču, ki naju je z Mrs. Segulin spravil domov v njegovem avtu. Mr. Segulin nama je sicer obljubil, da naju pride iskat, toda smola je smola — kolesa so mu bila zamrznila!

Stojte! Se to naj omenim: dramsko društvo "Adrija" bo uprizorilo 17. aprila veličasten koncert. Vstopnice so že v prodaji in sicer po 50c in 25c. Nekaj jih imam tudi jaz. Sezite po njih! Vsem čitateljem Ameriške Domovine želim veselo praznike in mnogo pihov.

Mary Sedej.

TRINERJEVO GRENKO VINO

proti zaprtju, slabemu apetitu, glavobolu, izgubi spanja. V vseh lekarnah.

ZAKAJ PRIPOROČAM MR. AUGUST KOLANDERJA

Prvikrat po vojni, leta 1919. sem se podala na obisk v staro domovino, v svojo rodno dolgo vas — belo Ljubljano. Mr. August Kolander je bil takrat uslužben pri g. Zakrajšku v New Yorku. Potovalo nas je tistikrat precejšnja skupina. Vse potrebne listine nam je preskrbel g. Kolander. Marsikdo, ki je potoval potem drugih agencij, je imel tiste čase precej neprilik z dokumenti in potnimi listinami. Kajti mnogi agenti odpravljajo potnike z medenim jezikom in jih prepričajo, da je vse v redu. Ko dobijo denar in provizijo, potem pa pravijo: "Ti glej!" kot židje. Ni pa tako ravnal Mr. Kolander. On se je potrudil in delal čez svojo uro in nas je tudi spremil na parnik. Utis je napravil že takrat na nas zelo dober. Slišala sem tudi druge, kako pohvalno so se o njem izražali. Rekli so: "Mr. Kolander je v resnici pošten mladenič, veselje je pogovarjati se z njim."

Pozneje sem potovala še trikrat v staro domovino in vsakokrat me je moral odpraviti na pot Mr. Kolander. Vedela sem, da tako razumen fant, kot je on, ne bo vedno uslužben po drugih uradih. In res, ni dolgo tega, kar sem brala v Ameriški Domovini naznanilo, da je sedaj glavna in najbolj poznana potniška tvrdka John L. Mihelich Co. v rokah Mr. Kolandra. Do sedaj je bil le poslovođa, sedaj je pa lastnik tega urada. Prav razveselila sem se te izpremembe, kajti najbolj razveseljivo dejstvo za potnike je, če se nahajajo v zanesljivih rokah. Že kot poslovođa je opravljal svojo službo sto procentno zanesljivo, tem bolj pa bo sedaj, kot lastnik. Mr. Kolander iskreno čestitam, rojakom ga pa toplo priporočam.

Veselo velikonočne praznike vsem skupaj.

Mary Sedej.

ROSA PONSELLE

Prvic bosta v veliki operi nastopili sestri Ponselle v spomladni prireditvi Metropolitan opera družbo iz New Yorka, ki bo v Clevelandu v mestnem avditoriju od 21. do 23. aprila.

Obe sta z Metropolitan opero že mnogo let, toda še nikdar poprej nismo slišali obe sestri nastopiti skupaj. Rosa Ponselle bo nastopila v "La Gioconda," Carmela Ponselle pa kot "Laura" v soboto 23. aprila.

V soboto popoldne se bodo uprizorile "Hoffmanove pripovedke," kjer nastopijo najboljši pevci te opere: Lucrezia Bori, Lily Pons, Grace Moore, Lawrence Tibbett, Frederick Jagel, Pavel Ludikar, Leon Rothier, Gladys Swarthout, Henrietta Wakefield in še mnogo drugih.

Gala predstava bo 21. aprila, ko nastopi Lily Pons v francoski operi "Lakme." V petek se uprizori "Manon," z naslovno vlogo Lucrezie Bori. Naročila za vstopnice se jemljejo že sedaj pri Lyon and Healy's, 1226 Huron Rd., ki so po zelo znižani ceni.

Če verjamete al' pa ne.

To-le mi je povedal prijatelj iz zelenega štajerja, na katerega besede se zanesem kar se da.

Poveljstvo nekega dragonskega regimenta je odredilo razprodajo starih, dosluženih nafelnjov, ali konj. Na dražbo so prišli kmetje iz okolice, ker se je dobilo konje poceni in so bili še porabni za v komat. Še močnega konja je kupil kmet gorske vasice za domače delo.

Čez dve leti so bile v dotičnem kraju velike vojaške vaje, in ta kmet je peljal s kupljenim vojaškim konjem voz gnoja na njivo, ravno ko se je zbiral škardron k befehu.

"Ta-ta-ta-ta-ta-ta!" se je nenadoma oglasila vojaška trompeta ter klicala dragonce k zboru.

V tistem hipu se je tudi kmetovemu konju zbudil spomin na nekdanje dni, ko je ponosno nabil dragonca na sebi. Povesi ušesa nazaj, krepko zarezgeče in jo v galopu udari s polnim vozom gnoja med dragonce in se lepo z drugimi konji postavi v vrsto.

Ameriško časopisje piše, da je 17. marca minilo ravno 6,100 let, kar je oče Noe barko vozil. — Kar sem jo pa jaz, pa ni še tako dolgo.

France iz južne strani mesta je maršal in so ga nekaj obrali, zato je bil drugo jutro kaj čemernega obraza. In prav nič se mu ni dopadlo, ko mu žena ukaže:

"France, na mleko pazi kedaj bo zavrelo. Grem v klet po par jabolk, da ti jih dam v pelco." France je z veliko težavo spravil iz sebe besedico "bom," kar pa nazadnje v takih slučajih tudi zadostuje. Žena gre v klet, kjer se je zamudila dlje, ko je mislila. Ko pa pride nazaj v kuhinjo, pa na svojo veliko žalost zapazi, da je mleko skipel in da ga je prav malo še ostalo v kastrolu. France je pa stal ob štedilniku in srepo zrl v mleko.

"Kaj ti nisem rekla, da pazi na mleko kedaj bo zavrelo?" začne navijati litanije skrbna žena.

"Saj sem pazil," odjezljiva nazaj France.

"Kako si pazil bi rada vedela."

"Saj si mi rekla, naj pazim, kedaj bo mleko zavrelo in to sem, tudi storil. Natančno ob sedmih pa 13 minut je zavrelo."

Urednik je dobil obvestilo, da se je pri neki družini oglasila teta štokljka, pa napiše sledečo novico v list:

"Teta štokljka je prinesla družini Blaža Jesharja krepkega sinčka. Oče in otrok sta zdrava!"

Kaznjencu, ki je presedel svojo kazen, reče jetniški ravnatelj:

"Zdaj ste odpuščeni. Upam, da ne boste več prišli k nam."

"Prišel ne bom, ampak pripeljali me bodo," odvrne ta.

Mihec joka. "Kaj se je zgodilo?" ga vpraša dobrosrčni soved.

"Teta Mica je padla po stopnicah," zaihti Mihec se huje.

"Nu, saj sem jo pravkar srečal, torej se ni mogla bogve kako udariti. Zakaj pa potem jokaš?"

"Oh, saj ne jokam zato, ker se je udarila," zavajka Mihec, "ampak zato, ker je nisem videl, kako se je trkljala po stopnicah."

Učitelj v šoli: "No, razlagal sem vam sedaj o štirih letnih časih: pomlad, poletje, jesen in zima. Kakšen čas imamo sedaj, Mike."

"Naš oče pravijo, da je depre-

DVAJSET LET MED CLEVELANDSKIMI SLOVENCMI

J. J. Oman

Bolnikov je bilo pri tako velikem številu faranov vedno zadosti in dan za dnem sva hodila s Father Ponikvarjem obiskovat prizadete. Če mi dovolite, bom omenil tukaj nekaj osebnosti.

Od nekdanj, od otroških let, sem se bolnikov bal in ogibal. Zakaj? To ne vem. Nikdar v svojem življenju nisem šel rad k bolniški postelji. Še tedaj, ko nam je zbolela mati do smrti in smo vsi obupali nad njenim zdravjem — star sem bil takrat dvajset let — in je ona sama mislila, da se je treba posloviti in nas je poklicala k postelji, da nam da svoj materin blagoslov ter da še zadnje opomine in naročila, še takrat sem se le nerad približal bolniški postelji.

Pozneje kot seminišnik sem včasih premišljal dolžnosti duhovnika in vselej sem dejal, vse bi še bilo, samo če bi ne bilo treba k bolnikom. Kar neprijetno mi je bilo, ko sem pomislil na obiskovanje bolnikov.

Danes, po več ko dvajsetih letih pastirovanja, pa lahko izjavim pred Bogom in ljudmi, da po svoji ordinaciji niti enkrat nisem imel najmanjšega pomisleka, ko je bilo treba iti k bolniku.

Ko je prišel klic in je bilo treba iti k bolniku takoj prvo nedeljo po prihodu v Cleveland, sem se odpravil, vzel sv. zakramente in se podal na pot brez najmanjšega pomisleka. Popolnoma sem bil pozabljen na to, da sem se bolnikov vedno ogibal vse skozi 33 letnega mojega prejšnjega življenja. Kdo bo potem takem še trdil, da nima vsak zakrament svoje posebne milosti, ki dajejo moč stanu, za katerega je bil po Zveličarju namenjen.

Prvi bolnik ali bolnica, ki sem jo sprevlel, je bila pokojna soproga Frank Kmety. Stanovali so takrat v "Žužemberku" in Anton Ponikvar brat Father Ponikvarja, mi je pokazal pot. Sam nisem vedel kam obrniti.

Od takrat pa do danes sem vedno z največjim veseljem obiskaval bolnike, dasi ne trdim, da je bilo vselej prijetno. Nekateri bolezniki povzročajo hud zrak okoli bolnika in ni lahko prebiti doli časa v sobi. Toda na take reči se duhovnik ne sme ozirati. Zopet tukaj se mora opirati na milost in pomoč zakramenta, ki jo deli mašniško posvečenje.

Spominjam se zlasti enega. Začel je možu hud rak razjedati glavo po eni strani. Kdor je takega bolnika že videl in se pri njem mudil, ve, kaj se pravi obisk. Strašno težko se je bilo pomuditi v sobi radi nepopisnega ostudnega zraka. Pa ker je bil mož po navadi osamljen in ni imel nikogar, s komur bi se bil malo pogovoril, me je silila dolžnost, da ga obiščem pogosto. Prinašal sem mu vsak teden sve-to obhajilo, kar mu je bilo v neizrečno veliko tolažbo. Če je bilo težko prenašati hudi zrak, mislil sem si, če mora ta ubožeč noč in dan in dan za dnem biti v tem težkem položaju, tudi mene ne bo konec, ako se malo pomudim. Čez nekaj mesecev ga je rešil Bog tega pekla na zemlji. Mož je umrl, kakor svetnik.

Br-r-r-rn! zadoni drugega dne zvonec pri vratih. Tisti zvonec pri vratih v župnišču sv. Vida se je že gotovo davno izbral. Pri tolikem številu faranov se razume, da je vedno kdo pri vratih, z enim ali drugim opravkom in zvonec zvonil skoraj neprestano.

Ana Ponikvar, sedaj že pokojna sestra Rev. Ponikvarja, je prehajala vsak dan po več milj. samo iz kuhinje k sprednjim vratom in nazaj v kuhinjo. Njeno potrpežljivost sem na ravno obdobje. Komaj se je povrnila nazaj v kuhinjo in prišla za kuhinjsko orodje, je že spet

hodijo v cerkev, treba zelo hiteti, kadar kličejo za bolnika.

Kmalu stojim pri vratih hiše, katere naslov sem držal v rokah. Potrkam enkrat, dvakrat. Nobenega odgovora. Potrkam glasneje in vrata se odpro. Med vrata stopi neki mož, sodil sem, da je bordar.

"Kaj hočeš?" mi reče osorno, ko me dobro premeri z očmi.

"Ali nimate tukaj bolnika? Poklican sem bil."

"Kdo te je pa klical?" Se vedno je stal med vrati in mi zapiral vstop.

"Kaj za to? Ali imate bolnika tukaj, to želim vedeti?"

V tem hipu je prišla gospodinja k vratom in mi velela vstopiti. Vstopil sem in za hip počakal, da je gospodinja sobo, v kateri je ležala bolnica, malo pospravila. Soba je bila v prvem nadstropju. Poleg bolniške sobe je bila še druga večja, v kateri je sedelo več možikov pri kozarcih okoli mize. Med tem ko sem postal poleg njih in čakal na vstop, so ti ljudje v glasnem krohotanju zbijali šale o "far-jih." Eden izmed njih, bolj višji in kot drugi, je začel celo renčati nad menoj in je hotel vedeti, "kaj, hudiča, imam opraviti tukaj?" Ker sem imel sv. Rešnje Telo pri sebi, mi nisem mogel odgovorjati in ne oporekati takemu počenjanju. Na misel pa so mi prišle besede: "Gospod, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo." Bili so to sinovi slovenske verne matere, katerim je slaba družina in pa preobila pijača zmešala pamet.

Gospodinja mi pokima, da je sedaj vse pripravljeno. Nad možikimi pa nejevoljno zagode, da naj mirujejo. Vstopil sem. V sobi ni bilo ne mize, na katero bi položil sv. Rešnje Telo, ne sveče in ne drugega. Soba sama je bila zamazana, zaduhla in komaj tolikšna, da se je človek splazil ob postelji k zglatvu. Na koncu postelje je stal polomljen stol. Odeja in druga posteljna oprava je bila črna, smrdljiva in raztrgana. Bolnica je bila bleđa, izmučena in dasi še mlada, je bilo na prvi pogled videti, da so njene ure šte-te. Postrežbe očividno revica ni imela nikake. Zvedel sem, da je sestra gospodarja in je stara šele 23 let. Sirota, mislil sem si, tvoja vica so težka. Obiskal sem jo še nekaj dni zaporedoma, da ji spregovorim par besed v tolažbo. Nič več nisem bil nadlegovan od bordarjev, ampak zdelo se mi je, da so se naravnost sramovali svojega početja. Kdor je bil v hiši, me je pozdravil prijazno pri vstopu. Ni mi pa bilo treba dolgo prihajati, kajti čez par dni po sprevledu je Bog poklical bolno siroto in jo rešil nadaljnega trpljenja v dolini solza.

Po veliki večini so ljudje prav usmiljeno ravnali z bolniki. So-be so bile čiste in osnažene. Kadar je bilo treba priti "z Bogom," so bile tudi poribane. Ljudje so pri vratih sprejeli duhovnika, ko je prinesel sv. Rešnje Telo, z gorečo svečo, kakor je predpisano in se spodobijo za sprejem Zveličarja v presveti hostiji. Pripravili so tudi bolnika na ta prihod. Vendar pa so bile izjeme in te izjeme so bile BREZIZJEMNO pri onih ljudeh, ki so na Boga pozabili. Tak pravi pogosto tudi za telesno olajšanje bolnika niso skrbeli, zlasti če je bil bolnik bordar. Krščanska ljubezen do bližnjega je prava, ki ne vpraša, kdo si. Človek si in kot takemu je treba izkazati usmiljenje.

(Dalje prihodnjic)

Krompir je cenejši, in enako tudi levi
Detroit, 18. marca. Cena skoro vsemu blagu je padla, in tako tudi cena divjim zverinam. Tu je na javni dražbi pet levov, več medvedov, garantiran gnu in več enake zverine. Mesto ima preveč te živali, kar veliko stane, in je sklenilo parazite prodati na javni dražbi. Toda dasi so zahtevali n. pr. za leva samo \$150.00, pa ni bilo kupec.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

"Pokaži se vendar, da te vidim!" je dejal mož.

Mihael Strogov se je spomnil, da mora biti predvsem previden, in je nehoti stopil nazaj.

"Ni treba!" je odgovoril.

In hladnokrvno se je umaknil kakih deset korakov od vprašavca.

Ko ga je opazoval natančneje, se je prepiral, da ima opraviti s ciganom, kakršnih človek najde na vsakem semnju in s katerimi v nobenem oziru ni dobro priti v dotik. Vključiti taka temi je blizu kolibe opazil prostoren voz, v kakršnih navadno stanujejo cigani, ki jih je vse polno v Rusiji, posebno tam, kjer se da zasluziti kakšna kopejka.

Cigan je medtem stopil dva ali tri korake naprej in se pripravil, da bi Mihaela Strogova vprašal bolj naravnost. Kar so se odprla vrata kolibe. Ženska, ki se je komaj kaj videla, je naglo stopila ven in dejala v surovem narečju, v katerem je Mihael Strogov spoznal mešanico mongolske in sibirske govore:

"Zopet vohun! Pusti ga in pojdi večerjat. Papluka te čaka."

Mihael Strogov se je nehoti nasmehnil, ko je slišal, da ga ima ženska za vohuna.

V istem jeziku, toda z zelo različnim poudarkom je odgovoril cigan nekaj besedi, ki so pomenile:

"Prav imaš, Sangara. Sicer pa bomo jutri odpotovali."

"Jutri?" je vprašala ženska polglasno, očividno nekoliko presenečena.

"Da, Sangara," je odgovoril cigan. "Naš otec sam nam ukazuje ... da gremo, kamor hočemo!"

Nato sta oba stopila v kolibo in skrbno zaprla vrata za seboj. "Lepa reč!" si je dejal Mihael Strogov. "Ako je ciganom do tega, da jih ne bom razumel, kadar bodo govorili vprico mene, jim svetujem, naj govore v drugem jeziku."

Ker je bil rojen v Sibiriji in je vso mladost preživel na stepi, je razumel, kakor smo že omenili, skoro vsa narečja od Tatarije do Ledenege morja. Za točen pomen besed, ki sta jih spregovorila med seboj cigan in njegova ženska, mu je bilo bore malo mar. Čemu bi ga to zanimalo?

Ker je bilo že precej pozno, se je hotel vrniti v prenočišče, da si privošč nekoliko počitka. Šel je ob reki Volgi, po kateri je plavalo toliko ladij, da vode skoraj ni bilo videti. Po smeri reke je natančneje spoznal kraj, ki ga je pravkar zapustil. Kupi voz in kolib so stali tam, kjer je bilo vsako leto veliki semenj v Nižnjem Novgorodu. Umevno je torej, da so se ond zbirali glumači in cigani od vseh vetrov.

Uro pozneje je Mihael Strogov že spal na ruski postelji, ki se zdi tujcu tako trda. Drugo jutro, 17. julija, se je zbudil, ko je bil že beli dan.

Še pet ur ostati v Nižnjem Novgorodu se mu je zdelo kakor stoletje. Kako naj jih zapravi drugače, kakor da hodi zopet po mestnih ulicah. Treba je bilo samo zajtrkovati, zadržati potni sveženj, dobiti policijsko potrdilo na potni list — in pripravljen je bil za odhod. Ker ni bil vajen, solnce čakati v postelji, je vstal, se oblekel, skrbno spravil pisno s carskim pečatom v notranji žep suknje in se tesno prepsal. Potem je povezal prtljago in jo zadel na ramo. Ker se ni mislil vrniti v "Konstantinopol," ampak je hotel zajtrkovati na obrežju Volge blizu pristanišča, je poravnal račun in odšel.

Najprej je stopil v pisarno parobrodne družbe in se pripravil, da "Kavkaz" res odplove ob določen uri. Tedaj mu je prišlo prvič na misel, da se bo sko-

ro gotovo tudi mlada Livonka vkrcala na "Kavkaz," ker je hotela potovati čez Perm. V tem slučaju bi morala potovati skupaj.

Zgornje mesto s krenljem, ki meri dve vrsti v obsegu in ki je moskovskemu zelo podoben, je bilo tedaj precej zapuščeno. Niti pokrajinski namestnik ni stanoval tam. Spodnje mesto pa je bilo zelo živahno.

Mihael Strogov je prekoračil Volgo po mostu na čolnih, ki so ga stražili kosaški konjeniki, in je prišel na prostor, kjer je prejšnji večer zadel na cigane. Semenj v Nižnjem Novgorodu, s katerim se niti semenj v Lipsekem ne da primerjati, se vrši nekoliko izven mesta. Na široki ravni onstran Volge stoji začasna palača pokrajinskega namestnika. Visoki uradnik stanuje ond na višje povelje toliko časa, dokler traja semenj, ki ga je treba zaradi najrazličnejših obiskovalcev vedno nadzorovati.

Ta ravnila je bila zastavljena z lesenimi in somerni razdeljenimi kolibami. Med njimi so bila široka pota, po katerih so množice vrvele sem in tja. Za vsako vrsto blaga, za železnino, kožuhovino, volno, les, tkanine, suhe ribe itd., je bil odločen poseben oddelk kolib najrazličnejših velikosti in oblik. Nekateri stavbe so bile narejene iz celo nenavadnega gradiva, n. pr. iz zabojčkov za čaj ali iz kosov osoljenega mesa, t. j. iz vzorcev blaga, ki se je notri prodajalo. Nekoliko čudno, skoraj ameriškansko ponujanje!

Gneča po ulicah je bila to jutro zelo velika, ker je bilo solnce že precej visoko. Rusi, Sibirci, Nemci, kozaki, Turkomani, Perzijci, Georgijci, Grki, Indijci, Otomani, Kitajci: vsa ta izredna mešanica Evropeev in Azijcev je klepetala, razpravljala, se prepirala in mešetarila med seboj. Zdelo se je, da je tu zbrano vse, karkoli je treba za prenos in prevoz blaga: konji, velblodi, osli, čolni, vozovi. In roba vsake baže: kožuhovine, žlahtno kamenje, svileno blago, indijski kašmir, turške preproge, kavkaško orožje, smirnske in isphanske tkanine, tifliški oklepi, karavanski čaj, evropska medenina, švicarske ure, lijonski baržun, angleška bombaževina, konjske opreme, sadje, sočivje, uralske rudnine, malahit, lazure, dišave, zdravilne rastline, les, katran, vrvje, rogovje, buče, melone itd. Vsi indijski, kitajski, perzijski, ameriški in evropski izdelki so bili nakopičeni na tem sejmišču.

Vrvenja in direndaja, vpitja in krčanja na semnju ni mogoče popisati. Domačini iz nižjih slojev so bili že po naravi zelo glasni in kričavi, tujci pa tudi niso hoteli zaostajati. Med njimi so bili celo trgovci iz srednje Azije, ki so potrebovali vse leto, da so svoje blago spravili čez neizmerne planjave in ki se v nič krajšem času niso mogli vrniti v svojo domovino. Semenj v Nižnjem Novgorodu je tako sloveč, da se njegov denarni promet cenil najmanj na sto milijonov rubljev (393,000,000 frankov).

Po prostoru med posameznimi oddelki začasnega mesta se

je gnetila množica raznih umetnjakarjev. Hreščeče godbe, ki so spremljale predstave glumačev, so človeka kar glušile. Hribovski cigani so vedno se menjajočim radovednežem napovedovali srečo ali pa so peli in plešali. Igralci tujih gledališč so predstavljali Shakespearove drame, prirojene po okusu gledalcev, ki so kar drveli k igram. Po dolgih cestah so se sprehajali medvedarji s četveronogimi umetniki, iz zverinjakov pa so se razlegali hripavi glasovi zveri, ki so jih krotilci držali v bičem ali razbeljenim zlezom.

No, in tale posebna in zabavna navada! Nad vsem tem ljudskim svitkom so namreč letali celi oblaki ptičev. V Nižnjem Novgorodu je bil namreč zelo priljubljen običaj, da so ptičarji na semenj prinašali v kletkah zaprte ptiče in jih izpuščali za nekaj kopejk, ki so jih plačevali milosrčni ljudje. In teh oproščenih ptičjetnic je frčalo in cvrčalo na stotine nad sejmiščem.

Taka je bila približno podoba te ravnine, taka je morala biti šest tednov, dokler je trajal slovit nižjenovogorodski semenj. Po tej šumni dobi pa je silno vpitje utihnilo, kakor bi bilo začarano. Zgornje mesto si je nadelo zopet uradni značaj, spodnje pa se je pogreznilo v navadno enoličnost. Med neštetiimi trgovci, ki so prišli iz vseh krajev Evrope in srednje Azije, ni bilo nikogar, ki bi imel še kaj prodati, in nikogar, ki bi hotel še kaj kupiti.

(Dalje prihodnjic)

Nagrobni spomenik za \$5,000 prevelik

Hartford, Connecticut, 18. marca. Sodnik Jennings je danes razsodil, koliko sme veljati nagrobni spomenik nad grobom vdove Frances Woodward. Vdova je zapustila \$5,000.00 v ta namen, toda sodnik je odločil, da je \$800.00 dovolj za nagrobni spomenik.

Ford namerava tovarno na Grškem

Atene, Grška, 18. marca. Ministerski predsednik Venizelos je danes povabil Henry Forda, da zgradi v mestu Pirej tovarno za Ford automobile. Prostor dobi zastoj, ako Ford odloži, da bo zaposlil samo grške delavce.

Burton in Miller

Pravdni direktor mesta Cleveland, Kerr, je na nasvet župana Millerja in Newton D. Bakerja imenoval bivšega pravnega direktorja in začasnega župana Burtona kot pomožnega mestnega zastopnika v boju mesta proti plinovi družbi za znižanje cen naravnemu plinu. Burton ima natančne podatke tozadevno in bo velika pomoč mestu. Zaslusnje se vrši 15. maja v Columbusu. Ako kompanija zgubi, tedaj dobijo odjemalci plina vrnjenih \$1,500,000, kar so preveč plačali za plin.

Dve sobi

se oddasti za fante ali dekleta, poceni, zelo pripravno tudi za pekarje. Vpraša se na 6513 Edna Ave.

Čedna soba

se odda za fanta, brez hrane. 6404 Carl Ave. (68)

Odda se stanovanje

štiri čedne sobe, kopališče, furnez in druge ugodnosti. Zidana hiša. Vprašajte na 1093 E. 64th St. (66)

Dobra prilika

za Slovence ali Hrvate se nudi v slovenski ali hrvaški okolici, kjer se proda popravljalnica čevljev z vso opremo, po najnižji ceni. Oglasite se na 6925 St. Clair Ave. Telefon: Henderson 4736.

(Mar.10.12.14.16.19.)

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamente

CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA. POSLUŽUJTE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

DOBER PREMOCI

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Stari Cimpermanovi prostori

Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

TREH KOŠOV SETI ZA SPRE-

JEMNO SOBO

RASTAVNI VZORCI

PREVLJEČENI Z NAJBOLEJŠIM

JACQUARD VALORJEM

\$39.75

Vprašajte za Mr. Peruska

The Stern Furniture Co.

15428 Waterloo Rd.

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.

St. Clair vog. 62. ceste.

Vhod samo iz 62. ceste.

Knausovo poslopje.

GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 5. zv.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI

ODVETNIK

Čez dan:

513 ULMER BUILDING

Zvečer od 6. do 8.

6411 ST. CLAIR AVE.

Soba št. 7 Tel. HEND. 5195

Ob sredah zvečer na

837 E. 237th St., Euclid, O.

Tel. KENMORE 4458

Tel. O'HERRY 3963

Naše cene so nizke

kot vsake druge cene, ki jih oglašajo. Mi bi jih sami lahko navedli v posameznosti, ako bi ne bilo to neokusno in nečastno za člana našega poklica.

Pomnite pa, da naša moderna, vljudna in zaželjena postrežba se lahko dobi ravno tako poceni, kot kakega drugega pogreb-nika, ki oglašja cene svoje postrežbe.

PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK

FUNERAL DIRECTOR

478 EAST 152ND ST.

KENMORE 2016

